

Közlönyek árak: Helyben és postán küldve...

DEBRECZEN

POLITIKAI, TÁRSADALMI és KÖZGAZDÁSZATI HIRLAP.

A debreczeni és vidéki függetlenségi párt közlönye.

Megjelen naponként, péntek és vasárnap kivételével.

Hirdetési árak: Hirdetési árak... Kéziratok vissza nem adandók.

ELŐFIZETÉSI FELHÍVÁS

DEBRECZEN

politikai, társadalmi és közgazdasági hirlapra.

Az év vége felé közeledvén, felhívjuk t. olvasóinkat az előfizetési megújítására.

A „Debreczen” megjelen naponként péntek és vasárnap kivételével.

Előfizetési árak egy helyben mint vidékre: Egész évre 10 frt, Félévre 5 frt, Negyedévre 2 frt 50 kr.

A „DEBRECZEN” szerkesztősége.

1890.

(A haldokló év történetéből.)

(K. B.) A többi külföldi államok főbb eseményeit csak röviden soroljuk fel, mivel nagyobb változások azokban nem fordultak elő...

A „DEBRECZEN” TARGYAJA.

NE VÁDOLJ!

Ne vádold, a mért néma ajakam, S kitérek minden vallomás elől.

De nincs szívemben egyetlen sugár, Mely nyugodalmas, szebb jövőt ígér.

Nem érzed azt a szörnyű nagy nyomást, Mely a szegény vállára nehezül?

A lélek fáj, a napok nehezek, Kihűl a szív, bármily nagy lángba forrt.

En nem tudok már szembe szállani, Nem követelni, kérni sem merek.

Az élet szép. A munka és a gond Szerszámok csak, nem kínzó eszközök.

Érzed te azt. A munka, mely nekem Korán megölte érző lelkemet,

Ferencz főherczeggel Ischlben. Aug. 3-án nyitotta meg ő felsége a gráci kiállítását. Aug. 10-en lelezték le Gabelsbergnek, a gyors-irraszat föltalálójának, illetve tökéletesítőjének emléksobrát Münchenben.

Az észak-európai államok, melyeknek bizonyára teljes rendben van a szénájuk, továbbá a félvad Ázsia, Afrika és Ausztrália nagyon csekély mértékben foglalkoztattak a világ közveleményét, különösen a mieket, kik igea keveset törődnek e világrészekkel, nem lévén azokban megvédelmezendő érdekeink.

A munka, mely nyomort és bűt terem: Szépséged, ifjúságod lopja meg.

Érzed te azt, — nem vagy néző te sem, — Miért vonul redőbe homlokom? Közös jólétre hívóalak, igen! De e nyomort, — ezt magam hordozom.

Beteg szívek. — Elbeszélés — Irta: Kovacs István. (Folytatás.)

Másnap megkepte Vilárd barátjától di-joni villájának, mely anyai sok kellemesen eltöltött baráti órának volt emléke, neki ajándékozó levele kíséretében a hagyományi okiratot, melyre Vilárd nem késett a maga emléket elküldeni: egy haragos piros rózsát e rövid sorok kíséretében:

„Legújabb példány e haragos piros rózsá, — a kertészeti remeke, ma hajtotta az első bimbót. Fogadd szívesen, — olyan ritka őszinte baráti érzelem ajándékozta neked, a milyen ritkák még példányai. Kérem csak, csupán az, hogy örvezendted meg vele menyasszonyodat.

Chatourielle eleget tett barátja kívánságának. A rózsát ő díszlett Henriette szobájában. Levelein reggelenkint friss harmat ragyogott: Henriette könyecskéjei. — Ő szerette Vilárdot s boldogsága elvesztése miatt sokszor kisírta magát arra a rózsára borulva. A könyek lefolytak a rózsá tövére, abból táplálkozott.

és költő (Stuttgart, jan. 15.). A m a d e u s aostai herceg, a volt spanyol király az olasz király fivére (Turin, jan. 18.). A u d o u a r d Olympia francia irónő (jan. 18.). György Albert schwarzburg-rudolfsdau fejedelem (jan. 20.). L a c h e r Fereucz német zeneszerző (jan. 20.). F r a n k e n s t e i n György báró, a német centrum-párt hírneves tagja (jan. 24.). R a d e c z k y Fedor orosz tábornok (jan. 25.). P e c c i József bibornok (febr. 8.). S a i d zanzibári szultán (febr. 13.). W a l a j v Péter volt orosz belügyminiszter (febr. 17.). B l o c h Károly festőművész (Koppenhága, febr. 23.). H a u s n e r Ottó osztrák képviselő (febr. 27.). P o l l i g n a c herceg (Páris, márcz. 15.). K a r a g y o r g y e v i c s Péter herceg neje, a montenegrói fejedelem leánya (márcz. 16.). C o n r a d i Herman német költő (márcz. 25.). C u z a herceg (Madrid, márcz. 29.). A m b e r t t á b o r n o k, francia katonai-író (márcz. 31.). T h u r n T a x i s H e l e n a hercegnő, Erzsébet király asszony testvére (Regensburg, május 17.). b. R o d i c h G á b o r osztrák tábornok (Strassburg, május 27.). W e i n e r Vilmos bécsi lapszerkesztő (jun. 19.). K e l l e r G o t t f r i e d svájci író (jul. 17.). L e o n a r d i A n t o n i o olasz zeneszerző (jul. 26.). B a u e r n f e l d E d e osztrák költő (aug. 9.). P r o t i c s, volt petervári szerb követ (aug. 23.). S z u l e j m a n e f f e n d i s e i k t ö r ö k f ö p a p, a Magyarországon járt török küldöttség vezetője (aug. 25.). b r. L u t z b a j o r miniszter (sept. 3.). A l e x a n d r i V a z u l p á r i s i r o m á n k ö v e t é s költő (sept. 5.). P u t l i t z G u s t á v német költő (sept. 5.). J o f f r i n francia képviselő (sept. 22.). K a r r A l f o n z francia író (sept. 27.). A l f r e d o B a c c a r a n i olasz képviselő (okt. 4.). g r. N o s t i c s J ö z s e f c s e h f ő u r (okt. 18.). b r. V o g l s a n g b e c s i l a p s z e r k e s z t ő (n o v. 9.). b r. K n e b e l A l b e r t osztrák tábornok (n o v. 26.). I l l i k V i l m o s hollandiai király (n o v. 23.). L u i g i S e i s m i t D o d a o l a s z t á b o r n o k (n o v. 29.). H o p p e S á n d o r n e m e t f e s t ő (d e c z. 2.). B ö h m J ö z s e f, magyar születésű szobrász (London, d e c z. 13.). P r e t i s b á r o, az osztrák-magyar államvasut igazgatósági elnöke (d e c z. 16.). B e l o t A d o l f francia regényíró (d e c z. 20.). G a d e N i e l s V i l m o s, legkiválóbb dán zeneszerző (d e c z. 21.).

Latható e rövid kimutatásból is, hogy a halál, mely a koronás főköt sem kímélte, a külföldi jelesek közül mily sokat elragadtott. Következő cikkünkben megkezdjük a hazai események tárgyalását.

— B e l f ő l d i h i r e k. A r ó m a i o k m a n y o k k ö z e t t e l e r ő l a „M a g y a r Á l l a m” e g é s z h a t á r o z o t t a n k i j e l e n t i, h o g y a z o k m á n y o k h o z s e m m i f e l e t i l t o t t u t o n n e m j u t o t t, h a n e m a z o k a t e g y e n e s e n a s z e r k e s z t ő s e g e b e v i t t e o l y e g y e n, a k i n e k a m a g y a r p ü s p ö k i k a r r a l s e m m i f e l e ö s s z e k ö t t e t e s e n i n c s. — F ő l m e n t e t t f ő i s p á n. B á r o B a n f y D e z s ő, B e s z t e r c z e - N a s z o d m e g y e f ő i s p á n j a, j e l e n á l l á s a t o l s a j á t k e r e l m e r e f ö l m e t e t t e t t. — J o a n o

vics nem kap kegyelmet. Az „Egyetemi Lapok” arról értesül, hogy a Joannovic Sebőrt bennőt kérvényt már elintézték s az eredmény az, hogy Joannovic nem kap kegyelmet. Az idézett lap megjegyzi, hogy a hirt csak fentartással közölheti. — R o m á n k o n g r e s s z u s. A j ö v ő é v i n a g y - s z e b e n i r o m á n k o n g r e s s z u s r a D e l - M a g y a r o r s z á g o s t m o s t f o l y n a k a v á l a s z t á s o k. T e m e s v á r o n R o á r i u t, V i n g á n p e d i g B a b e s i u V i n c z e t v á l a s z t o t t á k m e g k o n g r e s s z u s t a g n a k. — V i l l a m o s v a s u t á t a k a r l é t e s i t e n i B a r o s s G á b o r m i n i s z t e r B u d a p e s t é s B é c s k ö z t. A v a s u t c s a k s z e m e l y f o r g a l o m r a l e s z b e r e n d e z v e s a v o n a t k é t é s f é l ó r a a l a t t é r B u d a p e s t r ő l B é c s e b e. — H a l á l o z á s. K o v á c s L a j o s v e t e r á n í r ó é s p o l i t i k u s, a r é g i m a g y a r k ö z l e t e g y i k k i v á l ó m u n k á s a, S z a t m á r o n e l h u n y t. — A M á t y á s t e m p l o m b e l s ő f e l s e r l e s e l i k ö l t s e g e i r e a f ő v á r o s 20,000 f r i t o t s z a v a z o t t m e g.

— P á r t u n k a k c i ó j a z ö n k o r m á n y z a t m e l l e t t. A z ö n k o r m á n y z a t f e u n t a r t á s a é r d e k é b e n, i l l e t o l e g a t i s z t v i s e l ő k n e k t e r v e z e t t k i n e v e z e s e l l e n a z o r s z á g o s f ü g g e t l e n s e g i é s 48 - a s p á r t á l t á l k é s z i t e t t k é r v é n y m i n t a s z é t k ü l d e s e r é s z i n t m á r m e g t ö r t é n t, r é s z i n t f o l y a m a t b a n v a n. A p á r t h o z t a r t o z ó m i n d e n k i p v i s e l ő v á l a s z t ö k e r ü l e t e z m e r t s z á m u p é l d á n y o k a t, n é m e l y i k, a k i m á s k e r ü l e t e k r e i s s z a n d e k o z i k k i t e r j e s z t e n i m ű k ö d e s é t, a n n a l t ö b b e t i s k a p o t t, i l l e t o l e g f o g k a p n i. A m e l y k i p v i s e l ő a k ü l d ö t t p é l d á n y o k o n k i v ü l m e g t ö b b e t f o g k i v á n n i, a z o k c i m é r e h a l a d e k n é l k ü l e l f o g n a k k ü l d e t n i. K ü l d e t t e k é s m e g f o g n a k k ü l d e t n i k é r v é n y m i n t á k m á s o k n a k i s, a k i k n e m k é p v i s e l ő k é s p á r t k ö r k é z m i n d a z o k h o z b e r m e n t e t l e n t j u t t a t n i e g y, v a g y t ö b b p é l d á n y t, a k i k e v e g e t a k á r c s a k l e v e l e z ő l a p o n i s m e g k e r e s i k. (A z o r s z á g o s f ü g g e t l e n s e g i é s 48 - a s p á r t k ö r h e l y e s e g e a k e r e p e s i u t o n 11 s z. a l a t t v a n.) K i v á n a t o s, h o g y a m o z g a l o m m i e l ő b b é s m i n é l n a g y o b b k i t e r j e d e s b e n m e g i n d u l j o n, r é s z i n t a k e r v é n y e k a l á i r á s a, r é s z i n t n e p g y ű l é s e k t a r t á s a á l a t. A z ö n k o r m á n y z a t m e g m e n t e s e n a m p á r t e r d e k, h a n e m a z a l k o t m á n y o s s z a b a d s á g é r d e k e.

— O r s z á g g y ű l é s. A f ő r e n d i h a z g l e s e d e c z. 22 - e n. A f ő r e n d i h a z t e g n a p S z l á v y J ö z s e f e l n ö k l e t e a l a t t ű e s t t a r t o t t, m e l y e n s z á m o s f ö r t e v e j a v a s a l o t t é s j e l e n t e s t v i t a n é l k ü l e l f o g a d o t t. I g y e l f o g a d t a „a n a g y m a r g i t t a v e r e s z e t”; a „p o z s o n y i - s z o b a t h e l y i”; „a z e s z t e r g o m - a l m á s f ű t ő t h. e. v a s u t e n g e d e l y e z e s e n e k m e g t ö r t é n t e r ő l”; „a z i p o l y s á g - b a l a s s a - g y a r m a t i”; „a p e t r o z s é n y - l i v a z é n y - l u p é n y i”; „a m á r a m o r s z i g e t - s z i g e t k a m a r a s z l a t i n a i é s s z i g e t k a m a r a - n a g y - b o s k ó i, i l l e t e k i s - b o s k ó i h. e. v a s u t v o a s a k e n g e d e l y e z e s e r e”; „a z a r a d t e m e s v á r i v a s u t ű e l e t k e z e l e s e n e k a z 1883. XXIV. t. c. a l a p j á n t ö r t é n t á t v e t e l e r ő l” a k e r e s k e d e l e m ű y i m i n i s t e r n e k j e l e n t e s i t a s

— I g y n e k e r i n e m m a r a d m á s b á t r a, — v e v e f e l Á k o s u j r a a s z ó t — m i n t ő s z i n t e ő r ö m ö m e t k i f e j e z n i b o l d o g s á g a f e l e t t. — Ő r ű l, h o g y m e n y a s s z o n y v a g y o k? — K é r d e s e t a l á n y e l ő t e m. — V á l ó b a n s z e r e t t e m v o l n a m á r v a l a k i t t a l á n i, a k i r é s z v e t é t f e j e z t e v o l n a k i, m i n t v a l a m i g y á s z o s e s e t f e l e t t s a z o n n e m t a l á t t a m v o l n a s e m m i m e g t ű k ö z n i v a l o t, m e r t h i s z e n l e á n y s á g o m t e m e t e l m. D e e z m á r u g y s z o k á s. . .

Az utolsó szavaknál nevetni is tudott Ilonka s Ákos visszazökkent előbbi kedély-állapotába — S mikor lesz a lakadalom? — A lakadalom? . . . Ha lesz türelme itt várakozni egy kissé, megtudhatja. Ilonka eltűnt a szobába s nem sokára visszatért egy meghívóval. — Ez volt annak a meghívó kérésének az oka. — Őn kapja az első meghívót a lakadalomra, — mondá Ilonka a meghívót átnyújtva Ákosnak — s remélem, hogy így első vendégünk lesz. Egy szabad percben, midn társalgására nem volt szükség, eszébe ötlött Ákosnak Ilonka szava: — A leánvságodat temeted? . . . Nekem is van mit eltemetnem. Te a mult, én a feledé sirjába temetem halottamat.

VI. Megszólalt a muzsika Tóváry Ilonka lakadalomában; a kastély alig győzte a sok vendéget magába fogadni; mindeki gyönyörködni akart az egyetlen Tóváry leány boldogságában.

a képviselőháznak erre vonatkozó határozataihoz hozzájárult. Elfogadta „a m. északkeleti vasút részvénytársaság vasutvonalainak megváltása iránt megkötött szerződés jóváhagyása és becikkelyezéséről” s „a szőlőterületeknek adandó újabb állami kedvezményekről” szóló törvényjavaslatokat és hozzájárult „a Magyarország és Horvát-Szlavonországok között az 1887. évre eszközölt lezárolás megvisszaváltására”; az állami számvényszékek, a „törvényhozás által engedélyezett évi hitellel szemben (1890. IV. törvények) a f. 1890. évi I., illetőleg II. negyedében előfordult kiadások, előirányzat nélküli kiadások és hitelátruházásokról” szóló jelentések tárgyában hozott képviselőházi határozatokhoz.

Az ülés végén Samassa József egri érsek adott szép szavakban kifejezést a főrendek üdvözlésének az uralkodó család iránt, a királyné ő felsége közelgő születésnapja és az ünnepek alkalmából.

— Külföldi hírek. Orth János sorsáról egy berlini távirat újabb levető hírt közöl. Az ott lakó dr. Hertzka neje Chiliebene elő testvérétől október 19-éről kelt levelet kapott melyben a többi közt ez áll: „Orth János hajója abszolúte eltűnt. Nem szenved kétséget, hogy az a személyzet és rakományval együtt elsüllyedt.” — Világot bejárt osztrák-magyar hajó. Mint Polábol írják, a „Fasana” nevű hajó, mely hónapokkal ezelőtt világkörütra indult, a hosszú utazás után oda visszaérkezett. — Belgrádból. Az anyakirályné és Mihály metropolita közt nagy feszültség keletkezett. A királyné ez alkalommal nem akart a metropolitánál meggyónni, hanem eddigi szokása ellenére a cselből Nisbe megy. — Vilmos német császár a jövő év második felében Délmetországot fogja beutazni s ez alkalommal a württembergi és bajor hadtestek fölött csapatszemlélet tart. — A remegő császár a petervári rendőrség újabb nihilista összeesküvéseknek jött nyomára, melyek a czárt annyira megfélemlítették, hogy csak a nappelotkat meri Petervárról, vagy Peterhofban tölteni, éjjelre mindig Gacsinába utazik. — A pápa egészségi állapota annyira javult, hogy már ismét adhat kihallgatásokat. — Halálhírek. Gade Niels Vilmos, a legkiválóbb dán zeneszerző, Kopenhágában tegnapelőtt elhunyt.

HELYI HÍREK.

* A Karácsony még ugyan nincsen itt, de azért már is karácsonyi békés hangulat lepte meg a kedélyeket. A nagy politikai harcok, melyek fel szókták igazni a közvéleményt, szűnetelnek s a karácsonyi ünnepek alatt bizonyára szűnetelnek is fognak, mert mindenki hallani veli az angyal intó szavát: „Békesség és földön a jó akarat embereknek!” — A nagy világ bajai most nem érdeklik annyira az embereket, mint máskor, de annál több gondot okoz az, hogy szeretneinknek minő meglepetést szerezzenek a karácsonyi ünnepe. — A meglepetésekben válogathatunk, mert minden bolt kirakatában karácsonyi ajándék-tárgyak láthatók. Különösen a gyermek-világban örömet szerző ajándék-tárgyak vannak gazdagon képviselve. A játék-szerek, képes könyvek, nyálkságok egész halmazában válogathat a gaz-

dag szülő s a kis csintalanokat betek óta féken tartja azon intés, hogy ha nem jól viselik magukat, akkor nem hoz a kis Jézus semmit. A politikai érzékelő bíró gyermekek tehát most jól viselik magukat s türelmetlenül várják a bolnapi estét, midőn a tündéri karácsonyfa ágain kigyuladnak a színes gyertyák. Karácsony a gyermekek öröme, ők zavartalanul élvezik annak örömeit, míg nekünk csak rövid pihenést hoz, hogy aztán új küzdelmekre kelünk!

* A tüdővész gyógyítása. Párisi lapok közlik azon hírt, hogy dr. Léon Petit orvosnak és Gautrelet vegyésznek sikerült volna a Koch-féle oltóanyagot szűthetők uton előállítani. A parisi Société de médecine pratique csütörtöki ülésen mutatták be tudományos kutatásai eredményét: két ivogest, egyikben a Koch-féle oltóanyagot, a másikban a francia oltóanyagot, mely közt a leggyakorlatosabb szakértő sem találhat különbséget. Szín, sűrűség, alkotórészek mindket felvadásnál azonosak. A vegyi reakció, különösen a fnyképezési papirosra gyakorolt hatás mindkét folyadékánál teljesen egyenlő. Vegül döntő, bizonyító erővel bírnak azon kísérletek, melyeket egy állatorvos mindkét folyadékkal tuberkulózus állatokon tett, a két folyadékkal való beoltások eredménye és hatása azonos volt. Kölni jelentés szerint dr. Prior bakteriologus a Koch-féle győgyeljárás körül szerzett tapasztalatait következőkben foglalta össze: A szernek hatása van minden megbetegedett helyre a testben s csalhatatlan diagnosztikát nyújt tüdővész esetében. Minden esetben megvan a hatása, ép úgy a külső, mint a belső betegségeknel teljes gyógyulást azonban csak a baj kezdeti stádiumában lehet elérni vele. A gümőkór esetében a daganat halált okoz. Prior már több mint száz befejezendes eszközt. — Washingtoni jelentés szerint Piatt szenátor (Connecticut állam) határozati javaslatot t. rjesztett elő, hogy az elnöknek 100,000 dollár szavaztassék meg a Koch-féle oltóanyag beszerzésére és alkalmazására vételére.

* A debr. kir. törvényszék átköltözt a Tisza ház tőzstater felé eső részének második emeletére, hová a pertart is átköltöztették. A törvényszék bejárata most tehát a rózsater felől van. Tavasszal megkezdik a Tisza-ház építkezését, melynek célja a Tisza-ház építkezését szükséges állványokat már is föllájtották.

* A gyufa feltalálója. Nagyon gyakran megtörtént már valamely találmánnyal, hogy használta azt az egész világ, a nélkül, hogy a feltaláló nevét tudta volna. Körülbelül így vagyunk a gyufával is, melyet az egész világ használ, de az emberiség millióinak legnagyobb része tudomással sem bír róla, hogy ki találta föl, azt még kevesebben tudják, hogy a gyufa debreczeni magyar ember találmánya. A természet-tudományi társulat legutóbbi estélyen Dr. Lengyel Béla műgyemelti tanár a foszforról tartván előadást, a foszfor alkalmazására nézve a gyufagyártást említtette föl s elmondta, hogy a gyufa magyar találmány csak később utánozta annak nagyban való gyártá-

sát a külföld. E kijelentés a hallgatóság körében nagy meglepetést keltett, mi azonban ennél sokkal többet tudunk, nevezetesen tudjuk azt, hogy a gyufát debreczeni ember, — nevezetier Irinyi János találta föl, ki jelenleg is el s mint számvevő működik a debr. István-gőzmalomnál. Hogy Irinyi miként találta föl a gyufát: azt érdekesen leirta lapunk korábbi évfolyamaiban néhai Nagy Pál főiskolai tanár. Sajnos, hogy a magyar találmány hasznát a külföld akasztá ki, sőt egyik bécsi gyufagyáros meg a feltalálás dicsőségétől is meg akarta fosztani Irinyit!

* Postai csomagok helyes czimezése. A kereskedelmi miniszter a következő rendeletet bocsátotta ki: Tapasztalat szerint a közönség, főleg a karácsonyi és ujévi ünnepek alkalmából elemi szerek vagy egyéb tárgyakkal pénzt, eszközöket és más értékű tárgyakat egybecsomagolva ad a postára, ezenkívül a postai csomagokat czelszerűtlenül csomagolja és hiányosan czimezi, minek következtében a postai szállítás alatt a czelszerűtlenül csomagolt küldemény burkolata kiszakad, a pénz vagy ékszer a csomagból kiesik s elvesz, a hiányos czim miatt a kézbesítés meghiúsul s a csomag elemi szerből álló tartalma megromlik. Mialt pedig a postai tarifák 66-ik §-a értelmében a hiányos czimezés és czelszerűtlen csomagolás következményeire a posta nem szavatol, ez által csak a közönség károsodik, figyelmeztetem a közönséget, hogy: 1. pénzt postai utalvánnyal vagy penzesleveleiben, ékszer s más értékű tárgyakat külön csomagolva küldjön; 2. a csomagolásra faladécskát, vesszőből font kosarat, viaszos vagy közönséges vásznat vagy legalább erős csomagoló papírt használjon; a vászonba vagy papírba a csomagot több réteggel szorosra göngyölje, egy darab gőb nélküli z-ineggel többszörösen erősen keresztülkösse, hogy a zsinag a csomagot jól körülfogja és egybetartsa s ezután jó pecsetviaszszal a zsinag keresztelésére alkalmazott minél több pecsettrel zárja le; 3. a czimírattal legyen benne a czimzettnek vezeték és keresztneve, rangja, állása, lakhelye (város, község, falu, pusztá, major) utca és házszám, vármegye és utolsó posta, valamint a tartalom, esetleg értéknnyilvántás; 4. a czimet lehetőleg magára a csomag burkolatára kell írni, ha pedig ez nem lehetséges, a czim fatáblácskára vagy papírra íranda; 5. a fatáblácskát a csomaghoz erős zsinaggal (vastag spárga) kell kötni, a papírra írt czimírat pedig egész terjedelmében meg a körülkötés előtt úgy kell a csomagra ragasztani, hogy a czimíratot a zsinag is a csomaghoz szorítsa s így a leszakadás ellen biztosítsa; végre 5. a Budapestre szülő postai csomagokon és azok szallító levelén a csomag tuzé és tartalmát, elemi szerek és fogyasztási adó alá elő tárgyaknál a mennyiséget (pl. 1 dró. pulyka, 2 kg. sertésbús, 2 liter bor stb.) tüzetesen meg kell jelölni, hogy így a csomag gyorsan kézbesíthető legyen.

* Színház. Csekély számú közönség előtt folyt le tegnap a Palotay Piroksa jutalomjátéka. A közönség részvételét nem kereshetjük másban, mint a darab ismert voltában és azon körülményben, hogy a karácsony előtti napokon, midőn mindenkinél ugysis sok kiadása van, a közönség nem igen szokott színházba járni. A megjelent közönség azonban igen jól mulatott a darab („Valjunk el!”) bohó jelenetei, s Palotay Piroksát, ki Cipryen-

nét ügyesen és kedvesen személyesíté, gyakran megtapsolta, s főbb jelenetei után kihívta. Kapott két díszes koszorút, s egy virágkoszt. Egyik koszoru 25 méter hosszú selyemszalaggal volt ellátva. Palotay P. mellett kiemeljük még a szereplők közül: Balassát (Des Prunelles), Bérczti (Gratignan) s Góthót (Clavignac). Az előadás különösen összevágó volt. Ma este Murai Károlynak a „Huszár-szerelme” cz. vígjátéka adatik — harmadszor. Ugy látszik, hogy ez az ügyes vígjáték sokáig a műsoron marad. Holnap — Karácsony előestéje levén — nem lesz előadás.

* Iparhatósági megbizottak választása. A debreczeni rendőrfőkapitány, mint első főiparhatóság mellé 1891-ik évre iparhatóság megbizottaként következők választattak meg: a kereskedők részéről ifju Gyurki Sándor és Stern Győző, az iparosok részéről Toth Gusztáv, Schwarcz László szappanos, Piroksa Lakatos, Abloncz Gedeon (imád, Vastag István szabó, Püspök Sándor csizmadia, Pentek Sándor csizmadia, Csöreg Péter kovács, Ungvári András mészáros, Lókodi Ferencz asztalos, Farkas István borbély, Károlyi Sandor építő, Kolonics Lajos kocsiigárvó, Gyulai Endre csikász, Tóth József szűrszabó, Nagy József cipész, Csűrökdi Sándor órák, Hrabeczi Antal kelmefestő. A b-újjvárosi járás lésozogatábjára, mint első főiparhatósághoz pedig a kereskedők részéről László Albert és Mendelovics Lajos; az iparosok részéről Matolics István építő, Tompe Ferencz csizmadia, Nehéz József csizmadia, Szilágyi György cipész, Pataki György lakatos, Kuhlman János cseféstő, Barany Imre kovács, Franczi Gyula kelményseprő, Barany Sándor pék, Kádár Dániel szűts, Borza András kalapos, Kovács Sándor asztalos, Balogh József esztergályos, ifj. Szatmari Mihály hegesztő, Tamás Ferencz szabó, Kosa Daniel szűgyártó, Szabó István szűrszabó, Braun Samuel bádógos választottak meg.

* Halál a palinkától. Nagyon sokan ömerek Debreczenben Dr. aviczky Mihály uramat, az acsot, a ki arról volt nevezetes, hogy minden nap becsipett és akkor szerkesztve össze vissza haságtat a tőkeket az utcán. Tegnap is ivott elegend s midőn magános életét meghányta-vetette magában, elhalt, hogy kibekül a felesége. El is ment hozzá, de ott már annyira megszedítette a palinka, hogy lerogyott a szoba közepére. A felesége és a lanya nagyon megijedtek a részeg embertől s elvitették petéria-utczai 1186. szám lakására. Reggel egyik lakó halva talalta a szerencsétlen embert. Holtestét ma delelőtt boncolták fel orvos-rendőrlég. A boncolás megállapította, hogy a halált a palinka mérgezés következtében előállított fuladás okozta.

* Az ideitől az jósolja egy Panter-sen nevű belga csillagász, hogy nagyon hideg lesz. A tudós ferju szerint körülbelül hat hétig dermesztő lesz a hideg, azután pedig több napig sűrű fog havazni. Marcziusig folyvást kemény telünk lesz, ha ugyan hitelt lehet adai a jósoltnak. Ez a kiátvasan levő nagy hideg élénken emlékezteti a parisiakat az 1870-iki kemény telre. A „Mot d'ordre” című lap egyik munkatársa, a ki Paris ostroma alkalmával mint kozkatoná vedelmezte hazáját, a következőket beszéli az akkori hidegről: Az erzed, melynél szolgált, a bobigny síkságon táborozott. A föld annyira meg volt fagyva, hogy a csapadék sem lehetett lyukat benne vágni. A katonák kavicokkal akartak játszani, de a kő oly hideg

Tóvárnyné az asszonyok körül forgóldik s a dicsérő szavak, melyeket Ilonkára hall mondani, — az igaz, hogy nem ok nélkül, mert most kiváltképen elragadó hőféher ruhájában, — egészen megzavarják fejét s ő maga is beáll a dicsérő táborba.

Tóváry az öreg urakat mulatattja, a fiatalokat serkeni a tánczra; neha a lányok fele is eltekint, egy-egy jóitú adomával vévén bucsut tálk a fiatal asszonyok táborá felé, kik már előre mosolygók az általa elbeszélendő történetot, — ismerik leánykorukból az irigyleledő vig kedélyű Tóváryt, sokat találkoztak vele a mulatságokon.

A kastély belső részében van az öreg urak tanyája, kik nem szeretnek tánczolni. Az egyik asztalnál politizálnak, a mihez okvetlen szükséges egy öblös hosszuszaru takték-pipa, magyar dohánnyal megömlött zacskó és az asztalon sűrű egymásután következő boros palaczkok, melyeknek kiindulási pontját egy jókora csikósboros kulacs képezi nememes memzetes Csomakózy uram hozta magával, tele hegyaljaival, mert az ő borát minden mulatságon meg kell kóstolni annak is, a ki életében miadig vizet ivott.

A másik asztalnál kártyáznak, az asztalfőn Akos ül s bolond szerencséje van, halommal áll előtte a pénz.

A muzsika szó mulón hallik be s egyes hangjai bele olvadnak a vidám nevetésbe, mely egy asztalnál adomázó társaság ajkairól felhangzik.

Most a vőlegény áll meg az ajtófélen.

— A menyasszony-táncz következik, uraim! — mondja olyan hangon, hogy mindenki megérthesse.

Tóváry tőgyökeres magyar ember, azt a szegényt nem engedi a házán megenni, hogy a menyasszony-tánczot el ne járják az ő leánya lakadalmában.

Az öreg urak leteszik az öblös takték-pipát, egyet simitanak bajuszokon s kabatjaik

két szélet előbbre rántják kezeikkel, közben hol bal, hol jobb vállukat húzza fel; ez a kicsinosítás a tánczteremben való megjelenéshez.

Az adomának vége szakad, még a kártyázó társaság is kifelé tudul.

A menyasszony-tánczban a cigány örül legjobban, ekkor van az ő aratása; a ki egyet fordul a menyasszonnyal, — s ki ne akarja! — csak repíti a bankot.

Ilonkát kezről-kezre adják s ő nem ad senkinek kosarat; a kit ide meghívtak, mind érdemes reá, hogy tánczoljon vele egyet s meglátszik rajta, hogy kedve van, mulatni akar.

Ákos nem lehet látni, visszamaradt a kártyázó szobában; mikor mindenki eltávozott, lehajítja fejét kezére s nezz maga elébe merően.

— Hiába, hiába! — suttozja vagy inkább csak gondolja magában, mert nem szó az, csak lehet, mely ajákat elhagyja. — Annak a kis húsdarabnak sem tu sz parancsolni, melyet szívnek neveznek. Miért dobog most sebesebben?

Arra a nőtára, melynek csak egyes hangjai ütnek meg fületet s te mégis hallod tisztán, mintha csak neked húzza a cigány...

„Szeress engem, édes rózsám, én is szeretlek” ...! sirja a hegedű s az utolsó ütemmel elhaló lágy hangba olvad ... Ott a vőlegény, a menyasszonya derekát átkarolva, epedőleg nevez reá, édes mosolyli az ajkán, mintha mondáná: szeress, imáddiak, enyém vagy örökre, elválaszthatatlanul ... Nem igaz! Hahaha! ... Nem igaz? ... Bolond agyrem! ... Ha oda mennél hozzá, kiragadná karjai közül; oda sugnád a cigányok, hogy csapjon bele a h u r o k b a, viharost, szilaját húzzon, — hasonlót a kelledben tomboló viharhoz s járjatok sebesean, örütnen, a kimerülésig, az utolsó szívdoobbanásig, míg a boldogság utját meg nem talalád, őt átkarolva, vele együtt; —

ha itt nem, amott ...! Nem volna gát, melyet a szerelem szavaiival át ne repülhetne! ...! Akkor csak rajta; — az enyem is tied feletti harcban majd megállit a férjnek felesége m szava s a enyém marad a te agyremed továbbra is, a tied megsemmisülésed...

Azt hiszed, hogy csak azokat köti mai nap az, hogy, mint terjedt es feleséget, össze, a kik szeretik egymást? ... Ha nem szeretné, akkor ...

Akos ökolbe szori ott kezével lecsapott az asztalra; az előtte levő apró pénz, miutna csengese gunyos kacszj akart volna lenni utóbbi szavaira, pokoli-tánczra kerekedett.

— Öcsem, tán magában preferanczozik, hogy olyan nagy zajtjal van — mondá Tóváry az ajtóban megálva.

— A nyereséget akarom zsebre rakni — válaszolá Akos zavarral.

— A mely, a mint látom, szép kis összeg lehet.

— Valóban nem bánnam, ha kevesebb lenne.

— Babosásak vagyunk egy kicsit, mi? Na, nem baj, — meg beteljesedhetik. De most szaporan, egyet-kettőt öcsémnek is fordulni kell a leányommal.

— Felek, hogy kosarat kapok.

— A menyasszony-tánczban nem szoktak kosarat osztogatni. Csak nem hagyja szegyenben a hazamat? A cigány nem sokára el is hagyja, mindenki tánczolt már Ilonkával, nem kell várkoznia, — aztant ütheti a preferanczot, nem bánom, akár egy hétig.

fordulás közben érintette az ő tüzbem égő arczat, nehezte szép szenvedő arczat, gyönyörköndetett birozajakán neha megjelede mosolyában s ez elég volt, hogy zrive csordult teljen szerelmemmel.

Forró homlokához emelte kezét, fullasztó volt a szobában a lég, a szabadba vagyott, hogy kicsapni készülő érzelmeit lecsilapítsa.

A park harsfa soránál megállapodott; ziháló keblere nyomta egyik kezét, a másikkal egy fatorszeben fogódzott meg, hogy ie ne roskadjon a pillanatnyi gyönyört nyújtotta boldogság sulya alatt.

— Nyugodtabb vagy e most már, — intezte magához szavait, hogy megtudad, mit kei elviszened? Könyebb-e most mar lemondanod, miutan a menyország kapuja egy pillanatra feltartult előtted? Azt hiszed, hogy földi edent veszitesz csupán s feledni te is megtanulsz időfolyamán, hiszen pelda van reá elég; — pedig tulviagi üdvös is karhozat lesz. El fogsz karnozni, ekarhozatal mar is, mert bñres gondolatok forognak fejedben, — mert szeretsz, kiolthatad, örüt szeremmel egy asszonyt, ki nek hűnek kell lenni az eskühozh, kit magaddal rantani a sarba lehet erod, de felelmem nem. Elvakított a szerelem; nem látasz, nem hallasz semmit, csupán a mit az bohó erző szived sugal. Eifelejtetd hogy férj vagy, kinek más czéls is lehet, mint a saját boldogsága utáni hiába való hajszá? ... Fuss innen, mihelyt alkalom nyilik reá, vagy be sem várod azt, most, e pillanatban. Mi köböt e helyhez? ... Gyenge kapocs, az is elszakad; a többit masut is megtalalnod s ha meg nem talalod is, a mit te keresesz, az itt is elveszett számodra ... Fuss e helyről, hol eikarhozva boldog lehetnél talán még; — becsületesean elveszi minden hely jó számodra, csak ez nem ...

Ákos távozott s már kiért az árnyék-ból, melyet a fák a lettni készülő höd feletől a setautra vetettek, midőn Ilonkát

volt, hogy a miat keznyerőkről a bört. Tulnálok, mert az előporozóknak. Egykolyva a fagyos rögök mig mások folyton fe derengett, megjelentede: hogy vannak, legalább tüzet lett vadnagyk. A tábor nyergében, mikor meg sem raktak. Ennek kezmenye, hogy másütőten megfegytek.

* Karácsonyi sz. „P. N.”-ban olvassuk, miniszter rendelete a lálás miatt a középise ideje jan. 7-ig tart. A vonatok el s rendele nem a középiskolai t a nepiskolai tanitók.

* Apróságok. Elővigyáz. Orvos: (Egy fe csak kiölteni a nyelvi Hólyg: Megtesz Orvos: Igy. M a mig én kibezelem

Tulérzék. — Oh edes any. — Mi bajod. Bizonyosan a férjed. — Igen, ó. — Mivel? — Enekel. — Mit? — Légy üdv. — No, de ebbe gondol.

Különbség. Vendég: (Egy jó bort!) — Korbálos: (Mari! Iróbbol a hátsó Vendég: Hallja ros egy kis bort! — Kormsáros: doból!

Ki nagyot. Az állatserleg a tevét a látogatók nyegen napig él. Egy a nebből év óta nem élék vá sára vonatkozó törv. Ugy miniszter való terjeszti a képviselő tanitók által fizet szerint az eddigiek állapotán, még pedig lakában. A szolgálat viszonyt az állami szabályozza. Ha mi szolgálatban áll, e új nyugdíjazási rendelkezése a kiterjednek.

* Évkönyv. B. tuli ev. ref. közép könyve az 1890—

látja maga előtt szabad neki. — Miért kelmondá Akos reménygörséghez hasonló alább bucsut vehet. — Hyen jók.

Ilonka. — Igen s or. — Az örö. — máig tart, remélt. — A sirig. — a ma is felnyithat. — A bucsu. — Mire a. — Mi oka.

meggyölötte e hok akarja. — Fenéki. — pobarát. Nem mar eldobhatom. A m bel általam, s van tudva, hogy számt ezután gyötrelmes hetem.

— Miért ne. — Akarja. — met is, melyet szek, hogy az met? — Nem, az is értem, olyan te. — Ha meg. — Olyan r. — pedig együtt tud együtt örülni az szivemet valami. — Jó, miut. — Csak ma.

itt marad? — Nem leh. — Ha én. — Akarja. — nyiloi magam elő. — Vissz, s melybe.

... volt, hogy a miat kezdőbe vették, leszedte te- nyerőkről a bőrt. Tüzet nem volt szabad csi- nálniok, mert az elárulhatta volna hollétüket ... poroszoknak. Egyesek köpenyeikbe bur- kolva a fagyos rögökön hengergették magukat, míg mások folyton fel s alá szaladgáltak. Alig derengett, megjelent köztük a tábornok s kér- dezte: hogy vannak. „Jól, tábornok ur, csak legalább tüzet lett volna szabad rakni!” felelt hadnagyuk. A tábornok örömmel ugrott fel nyergében, mikor meghallotta, hogy őrtüzeket sem raktak. Ennek egyébiránt az lett követ- kezménye, hogy másnap reggelre az ezredből ötven megfagytak.

* Karácsonyi szünet az iskolában. A „P. N.”-ban olvassuk, hogy a közoktatási miniszter rendelete következtében a népszám- lálás miatt a középiskolák karácsonyi szün- ideje jan. 7-ig tart. Aligha nem a népszámlálás vonatkozik e rendelet, mert a népszámlálást nem a középiskolai tanárok, hanem leginkább a népszámlálási tanítók végzik.

* Apróságok. Elővigyázati rendszabály. Orvos: (Egy fecsegő hölgyhöz). Tessék csak kiolteni a nyelvet. Hölgy: Megteszi. Orvos: Igye. Már most hagyja így addig, a míg én kibezelem magam.

Tulérzékeny. — Oh édes anyám... — Mi bajod, leányom? könyezel... Bizonyosan a férjed bántott meg... — Igen, ő... — Mivel? — Énekelt. — Mit? — „Légy üdvözölve, kecses hattyu”... — No, de ebben csak nincs semmi sértő? — Az ám, hattyu enekel, de libát gondol.

Különbőség. Vendég: (Egy úcsur) „Gyorsan egy üveg jó bort!” Korcsmáros: (Bizalmasan mellételepedik) Mari! abból a látsó hordból. Vendég: Hallja, maga is ihatnék csapla- ros egy kis bort! Korcsmáros: Mari! abból az első hor- dóból!

Ki nagyobb teve? Az állatsereglet tulajdonosa: (Bemutatja a tevét a látogatóknak.) „Ine, itt a teve, mely negyven napig éliz vel nekül.” Egy a népből: „Hm! Én már negyven év óta nem élek vízzel.”

* A tanítók nyugdíjgyűnének szabályozá- sára vonatkozó törvényjavaslatot a közoktatá- si miniszter valószínűleg már a jövő hóban terjeszti a képviselőház elé. A törvényjavaslat a tanítók által fizetendő nyugdíjzárakat hir szerint az eddigiek leszállításával fogja meg- állapítani, még pedig a fizetésnek két száza- lekában. A szolgálati évek és a nyugdíj közti viszonyt az állami nyugdíjasokéval egyenlően szabályozza. Ha mindkét házastul a támogó szolgálatában áll, egyaránt részesülhetnek az új nyugdíjazási rendszer előnyeiben. A javaslat rendelkezései a polgári iskolák tanáraitra is kiterjednek.

* Évkönyv. Beküldetett hozzánk a tiszán- tuli ev. ref. középiskolai tanár egyesület év- könyve az 1890-91-ik évre. Szerkesztette:

látja maga előtt egyedül. Hiszen asszony már, szabad neki.

— Miért kellett most találkoznunk? — mondá Ákos remegő hangon, mely inkább kö- nyörgéshez hasonlított. — De mégis jó, leg- alább bucsut vehettük egymástól.

— Ilyen jókor akar távozni? — kérde ilonka.

— Igen s örökre. . .

— Az örökre holnapig, vagy inkább maig tart, remélem.

— A srig. De hiszen igaza lehet, mert a ma is felnyithatja előttünk a sirt.

— A bucsu napja így még messze van.

— Mire a nap lemegy, elutazom innen.

— Mi oka lehet, hogy egyszerre annyira meggyűlölte e helyet, hogy még látni sem akarja.

— Fenéig ürittem a gyönyör habzó pobarát, nem maradt benne semmi, mo t már eldobhatom. A mi elérhető volt a boldogsá- gból általam, rövid pillanat alatt élveztem s tudva, hogy számomra többé nem terem, az ezután gyötrelmes életet másutt is átszenved- hetem.

— Miért nem inkább akkor itt?

— Akarja, hogy elveszítsem reménye- met is, melyet talán az utra magammal vi- zsek, hogy az idő begyógyítja vérző sebe- met? . . .

— Nem, azt nem akarom. De én nem is értem, olyan talányokban beszél.

— Ha megértene, meggyűlölné.

— Olyan rossz szívűnek gondol? Lássá, pedig együtt tudok érezni a szenvedőkkel, — együtt örülni az örülőkkel, még akkor is, ha szívemet valami bánat nyomja.

— Jó, mint egy angyal. . .

— Csak magam iránt könyörtelen. Ugy-e, itt marad?

— Nem lehet. . .

— Ha én kérem, nem, — akarom.

— Akarja, hogy mindennap lássam meg- nyitni magam előtt az örvényt, mely kárhozta- visz, s melybe, ha magam buknám csak, az

El e k Lajos egyesületi jegyző. Tizedik év- folyam. A terjedelmes évkönyv közli a tanár- egyesület tizedik évi rendes közgyűlésének, mely városunkban tartatott meg aug. 26. és 27-ik napján, jegyzőkönyvét, közli továbbá az elnöki megnyitó beszédet, a jelentéseket az egyesület állapotáról, a dr. Ö r e g János, F u t ó Mihály, O r o s z István s K. K i s s József tanárok felolvasásait és F u t ó Mihály pályanyertes művét, végül pedig vegyes köz- lemények olvashatók. Az évkönyvet a városi nyomda állította ki.

* Vállalkozók figyelmébe. A m. kir. al- lamvasutak igazgatósága vonalai részére szük- séges talpa és váltó talpa, valamint a zág- rábi üzletvezetőség alá tartozó vonalak ré- szére mozdonyfűtési czelokra szükséges akna- szén szállítására pályázatot hirdetett, mely körülményre oly megjegyzéssel hivatik fel a szállításban résztvenni óhajtok figyelmé, mi- szerint az ide vonatkozó közelebbi feltételek az alóliit kereskedelmi és iparkamara hiva- talában (n. hatvan-utca 1445. sz.) a hivatalos órák alatt megtekinthetők Debreczen, 1890. decz. 18. A keresk. és iparkamara.

Debreczeni élet.

— Karácsonya ünnepély. —

Ugyan van-e olyan ember, kinek szívé- ben fel nem támadna valami csodás, édes han- gulat, midőn mindenféle csecebecsékekkel meg- rakott karácsonya körül vidám gyermek ar- czok ártatlan örömet szemléli? A szíve ö- kénytelen beférkőzik ilyenkor visszhangja a boldog gyermekkor tündérregéjének; a mikor a lélek meg nem ébredt tudatára az életnek, csak sejt és örül. Nincs annak szíve, a ki ilyenkor, ha csak egy pillanatra is meg nem feledkezik magáról s vissza nem száll képzeletben az édes multba — a karácsonya örömeibe.

Tegnap delután bizonyára mindenkit el- fogott az az édes hangulat, a ki a Fröbel- gyermekkert karácsonya ünnepélyén jelen volt. Az ártatlan, kedves gyermekek ünnepi dísz- ben, örömrágyogó arccal gyűltek össze a tanteremben, a díszes közönség előtt, melynek legnagyobb része a papákból, a mamákból ke- rült ki. A kicsikérek arcán meglátszott az iz- gatottság. Apró szemeket ide-oda forgatták; különösen a piczi leánykák rózsapiros arcán látszott meg az az eltitkolt öröm, mely leg- jobban jellemzi a gyermeknek önző örömet.

Mielőtt azonban a karácsonya örömeiben részt vehettek volna, meg is kellett az érde- melniök emberül. Egyenként előszólította őket G o e t h J ó z s a kisasszony, a kicsikék jó- nenije, a kit úgy szeretnek mindnyájan. Hogy trémáztak a kis jószágok! Hogyne, anyi em- ber néz rájuk; de azért, mikor kiállottak oda a középre, mégis csak feltámadt bennük az ambíció, hogy kitegyenek magukert. Egyik aig-alig mert bele kezdeni a kis czicza szo- moru történetébe, a ki csunyan kikapott, mert annyit pákászkodott, de aztán mind-jobbán bele melegedett, majd oly hangosan és tüz- szavalt, hogy a mamákna köny gyűlt a sze- mebe a kaczagástól. Annak a kis pufók képu

üdvözülés után való legkisebb sohaj nélkül temetnem el magam, eleljelem mindenkitől eltérve minden átkot, mely a meg-emmi-ülésbe kiserne. De van egy másik személy is, kit nem rántathok magammal, kinek angyali tisztasága az én bűnös lelkemet is megtisztítja egykor, kinek boldogsága az én szenvedéseimert kárpót- lás lesz egykor. Futnom kell e helyről, hova mas erzelmekek jövek, minővel távozom; — gazdagabb lette a egy kincsevel, melyet az Ön marasztaló szavaiban bírok. Hadl legyen ez az én talizánom, mely csak a távolban ved- het meg! Nem kívánom, hogy megértsem; ne kutassa, hogy homályos szavaim mit rejtenek magukban, ha egyszer kitalálja, egy kesű emléke bizonyára lenni fog.

Ákos gyorsan eltávozott. Ilonka némán nézett utána, míg el nem tűnt szemei elől; aztán szeméihez emelte csipke kendőjét, hogy letörölje vele az akaratlanul is elötörő pár könnyecseppet.

— Szeret, — suttogja a kastély fele ha- ladtában — odaadól, tisztán, a mint nemes lelke megengedi s becsületes, milyennek én őt képzeltem.

Fel óra mulva hiába kereste Tóváry Haj- nák Ákost.

— E bizony eltűnt s a kapuféltől vett bucsut, — moadá a kártyázó szobába lépve, pedig most már magam is szerettem volna egy preferáncet ltni.

— Vagyunk itt még elegen, tessék he- lyet foglalni — kínálá meg ülésel egy fő- kolompos Tóváryt.

— Hjah, öcsém! Olyannal érdemes ját- szani, a kinek díszó szerecséje van, mert ott gondolkozni is kell, hogy megverjük az ellen- felet; s a doktornak az volt az éjszaka. Kár volt neki olyan jókor elmenni!

funak meg hiába mondta a néni, hogy álljon a középre, a lámpa alá, dehogy mert volna! Milyen aggodó szemeket vetett a lámpára, félt tőle, hogy az letalál esni és akkor ő nem látja meg a karácsonyfát. Csókolni való volt az a kis leány, a ki nagy tüzzel bele kezdett az égerke történetébe, aztán véletlenül oda pillantott a mamájára és ennek mosolygós te- kintetétől annyira zavarba jött, hogy torkán akadt a hang. A néni ki akarta segíteni, de ekkor a kicsinek is feltámadt az önérzete és büszkén huzta fel a vallacsáját: — Tudom én magam is!

Egy pösz kis leány pedig már oda jutott a versében, hogy „szárnyas seregek gyülekez- nek.” El is mondta nyomban ilyenformán: — Szárnyas e g e r e k gyülekeznek.

Gyönyörűség volt nézni azt az örömet, midőn a néni meglegedetten dicsérte meg a kicsiket, aztán megengedte nekik, hogy átme- hessenek a másik szobába. Ott volt a kara- csonya. Egész a tetőig ért ez, megrakva min- den képzelhető nyalansággal. Az ágak között megszámlálhatatlan gyertyaláng teite tündéri- esse azt a látványt A gyermekek kicsi szája kerekre nyílt ennek a sok édességnek a látá- sára, mintha csak azt mondta volna ragyogó szemük: Hisz itt a menyország!

Majd feocsudva az első meglepetésből, körül táncoltak a karácsonyfát, de bizony ezt is megelégettek később és nemcsak messziről akarták már bámulni a cukrocskákat. A jó néni kiosztotta köztük az ajándékokat s sok szülőnek köny gyűlt a szemébe annak az örömeinek látására, mely gyermekeik arcán ra- gyogott. Mindenik erősen szoritotta kis mar- kába az ajándékokat. Nezegette, mutogatta, de ki nem eresztette a kezéből egyik sem s ró- zsa piros ajkuk édes kaczagásával mondogat- ták egymásnak: — Szébb az enyém!

Leontesz

Debr. Színház.

Holnap, szerdán, 1890. december hó 24-kén, a színház zárva.

Csütörtökön, 1890. december 25-én, a debreczeni színház nyugdíj alapjának javára páros bérletben.

A szegény Jonathán. Nagy operette 3 felvonásban.

Főszerekesztő: Szinay Gyula. Felelős szerekesztő: Kósa Barna. Főmunkatárs: Dr. Bakonyi Samu. Kiadó: Kutasi Imre.

VILMOS LAJOS sörösarnoka.

Tisztelettel tudatom a n. é. közönséggel, miszerint czeplőd-sas utcán levő régi üzletem ismét személyes kezelésem mellett vezet- tem és legfőbb igyekezetem a n. é. közönség igényeinek minden tekintetben megfelelni és ezen igyekezetemből kifolyólag a n. é. közön- ség nagybecsű, tömeges és kitartó pártfogása arra indított, hogy hálás köszönetem és első- merészet bebizonyítsam, ezt azzal óhajtom teljesíteni, hogy üzletemben az eddigi kitűnő minőségű kőbányai sörnek magamat ajánlvá maradtam teljes tisztelettel Vilmos Lajos.

SZABÓ LAJOS FIAI Debreczen, Rózsatér.

Leltározás alkalmából december 1-től kezdve az összes raktárunkon levő női ruhaszöveteket (finom fe- kete divatelmeket is), szines mosó velezeket, téli nagy és kis kendő- ket, berlini harasz és főre való caschmir kendőket tetemesen

leszállított áron árúsiujuk el.

Karácsonyi kiállítás pompás új rendezéssel keddtől szerdáig este 6 óráig KARDOS LÁSZLÓNÁL Az egész üzemhelyiség kiállításra szolgál.

Rickl József Zelmos DEBRECZENBEN ajánl

„ASTRALINE”

neví legjobb salon petroleumot, mely nem robban még 70° C. mellett sem. Igen alkalmas minden szoba világításra, mert nem füstöl és nem terjeszt semmi szagot; továbbá igen olcsó árak mellett

Király petroleumot, Angol fehér, Ananás, Jamaicai, Cuba, Brazília

RUMOKAT, Caraván-családi Theát

és THEA SÜTEMÉNYEKET. Különös figyelmébe ajánlvá a mélyen tisztelt közönségnek a mai kornak meg- felelő, orvosilag rendelt

Francia Cognakot

egy belföldi leghíresebb vilgosi, a me- lyek nagy raktáron vannak.

717 szám. 1890 szám.

Árverési hirdetmény.

A debreczeni kir. járásbíróság 18,923/1890. számú végzése folytán közhírré tétetik, miszerint Nánássy Lajos debreczeni lakosnak, Kovács Istvánné Balla Sára és adós társai elleni végrehajtási ügyében 44 frt tőke hátralék, ennek 1889. szeptember 16-ától járó 6% kamata és 5 frt 22 kr perköltség járulé- kai erejéig 1883. évi november 21-én bíróság lefoglalt, a debreczeni m. kir. adó- mint bírói letét hivatalnál 152/1889. letéti naplósám alatt letett 1549 frt 41 kr készpénzbeli tőkéből, elsőrendű alpe- res Balla Sárát, előbb Csarnai Mihály- né, most Kovács Istvánnét illető, még most számszerűleg ki nem tüntethető része, 1891. évi január hó 3-án delután 3 órakor a debreczeni kir. járásbíróság irattári helyiségében megtandó nyilvános bírói árverésen, a leg többet ígérőnek azonnali készpénzfizetés mellett, el fog adatni, s vevőre bíróság át fog ruház- tatni.

Debreczen, 1890. évi december hó 20 án. Török Péter,

